

הש"ך – רבי שבתִי הכהן

הגאון הצעיר שלא הפסיק ללמד, גם בגלות

יוצא לדרך של תורה

בגיל שתים עשרה בלבד,
עזב שבתי את הבית!

למה?

כדי ללמוד בישיבה רחוקה
ולגדל בתורה.

הוא נסע לעיר לובלין, וללמד
מפי גדולי הרבנים.

יומם וּלְיָלָה לֹא יִשְׁבְּתוּ
אַחַר כֵּךְ עָבַר רַבִּי שַׁבָּתִי לָעִיר וַיִּלְנָה.
הוּא לֹא בִזְבֹּז אֶפְלוּ דְקָה אַחַת!

- בַּיּוֹם: לָמַד בְּשִׁמְחָה וּבִרְפוּז.
- בַּלַּיְלָה: הִמְשִׁיךְ לָלַמַּד לְאוֹר הַיָּר, מִתּוֹךְ אֲהָבָה לָהּ.

גאון צעיר עושה היסטוריה!

בשנת ה'ת"ו (בגיל 24 בלבד)!

שפתי מדפיס ספר ענק.

לספר קוראים שפתי כהן

(ובקצור: הש"ך).

הספר מסביר את ההלכות

של השלחן ערוך.

גדולי הדור נדהמו: איך אדם

כל כך צעיר כתב ספר כל כך

עמק?

הַשְׁמָחָה שֶׁל אָבִא

- רַבִּי מֵאִיר הַכֹּהֵן, אָבִא שֶׁל הַשֵּׁ"ךְ, זָכָה לִרְאוֹת אֶת הַסֵּפֶר שֶׁל בָּנוּ.
- מֵרֵב הַתְּרַגְּשׁוֹת וְהוֹדָיָה לֵה', הוּא חָבֵר שִׁיר מְיוֹחָד לְכָבוֹד הַסֵּפֶר!
- אֵיזָה כָּבוֹד זֶה לְשִׁמַּח כֹּךְ אֶת אָבִא, וְאֶת אָבִינוּ שְׁבַשְׁמִים.

דִּין בְּעִיר שֶׁל חֲכָמִים

- בַּשָּׁנָה ה'ת"א, מָנוּ אֶת הַשֵּׁ"ךְ לְהִיּוֹת דִּין בְּבֵית הַדִּין שֶׁל וִילָנָה.
- אָף עַל פִּי שְׁהִיָּה צָעִיר, זָקְנֵי הָעִיר וְהָרַבָּנִים הִקְשִׁיבוּ לַפְסָקֵי הַהֲלָכָה שֶׁלּוֹ.
- הַכֹּל נִרְאָה מְזֻהָר... עַד שֶׁהִגִּיעָה הַסְּעָרָה.

הגזרות: ימים של צער איום

- בשנים ת"ח ות"ט (1648), פרעו קוזקים בקהילות ישראל והחריבו אותן.
- ואז, בשנת ה'תט"ו, נכבשה העיר וילנה.
- רבי שבתי נאלץ לעזב את ביתו, ולברח עם יהודים רבים.
- הגלות התחילה.

נוֹדֵד מִמָּקוֹם לְמָקוֹם

הַש"ךְ הָיָה עִיף, עָצוּב וְרַעֲב
בַּדְּרָכִים הַקְּרוֹת.

אֲבֵל... הוּא לֹא הִפְסִיק לְלַמֵּד!

גַּם כְּשֶׁבֶרַח וְנִדַּד מֵעִיר לְעִיר,
סֵפֶר תּוֹרָה תָּמִיד הָיָה אִתּוֹ.

הָאֱמוּנָה בִּה' הָאִירָה לוֹ בַּחֲשָׁךְ.

מגלת עיפה ותפלות

- כְּדִי שְׁעַם יִשְׂרָאֵל לֹא יִשְׁכַּח
אֶת הַקְּהֵלוֹת שֶׁנַּחֲרָבוּ, הַשֵּׁ"ךְ
כָּתַב אוֹתָן עַל הַדָּף.
- הוּא קָרָא לְסֵפֶר הַזֶּה מְגִלַּת
עֵיפָה.
- הוּא אָפִילוּ חִיבֵר תְּפִלוֹת
וְסִלְיָחוֹת מְיוֹחָדוֹת (שֶׁנֶּאֱמָרוּ בְּכָף
בְּסִיּוֹן) כְּדִי לְבַקֵּשׁ רַחֲמִים מֵה'.

סוף סוף – מקום לנוח

אחרי נדודים קשים, רבי
שבתי הגיע לעיר הלישוי
(במדינת מורביה).

היהודים שם שמחו מאוד וה
לקבל ברכה מהגאון הגדול,
אותו להיות הרב של העיר!

הוא המשיך להרבות תורה
וקדושה.

חיים קצרים, אבל ענקיים

- בַּשָּׁנָה ה'תכ"ג, נִפְטָר הַש"ך.
- הוּא הָיָה אָדָם צָעִיר, בֶּן אַרְבָּעִים וְאַחַת בְּלִבָּד.
- הוּא חֵי מְעַט שָׁנִים, אָבֵל כִּיּוֹן שֶׁהוּא נִצֵּל כָּל רִגְעַ – הוּא הִסְפִּיק לְכַתֵּב סִפְרִים קְדוֹשִׁים שִׁסְפִּיקוּ לְמֵאוֹת שָׁנִים!

מָה אֲנַחֲנוּ לִוְמַדִּים מֵהַסִּפּוּר?

הַמִּצָּב:
גְּלוּת, קוֹר,
בְּרִיחָה

הַתְּגוּבָה:
אָסוּר לְהִתְיַאֵשׁ!
מִמְּשִׁיכִים לְלַמֵּד תּוֹרָה
וּלְהֶאֱמִין בֵּה' בְּכָל מִצָּב.

הַמִּצָּב:
גִּיל צָעִיר
וּמַעַט שָׁנִים

הַתְּגוּבָה: כָּל יֶלֶד וְנַעַר יָכוֹל
לַעֲשׂוֹת דְּבָרִים עֲנֻקִּים,
אִם הוּא רַק מְנַצֵּל אֶת
הַזְּמַן כְּרֹאוֹי!

ממשיכים את מסירת הנפוש!

תורת ישראל עברה שנים קשות,
אבל היא תמיד נצחה לאור האמונה.
שנזכה גם אנחנו לאהב את התורה,
לנצל כל דקה פנויה,
ולתחבר לה' מתוך שמחה!

